

Introducere

A venit vremea să vorbesc. Nu mai pot să țin informațiile astea pentru mine, trebuie să le împărtășesc lumii. Asta e povestea mea, adevărată și terifiantă, dar și nespus de frumoasă. E povestea vremurilor noastre, aceste vremuri schimbătoare, ce reprezintă un punct de cotitură pentru umanitate. E ultima șansă ca să pășim în lumină. Istoria se scrie pe măsură ce tastez aceste cuvinte; viitorul se creează în acest moment, fiecare dintre noi contribuie la el. Această carte le e dedicată în special celor care au trecut prin experiența unei răpiri extraterestre și care caută să înțeleagă motivațiile și obiectivele acestor ființe misterioase care operează din umbră.

Această carte e compusă din trei părți. Mai întâi, mărturia răpirilor mele stabilește contextul pentru materialul ce urmează să fie dezvăluit. A doua parte descrie diferitele specii de extraterestri care vizitează Pământul (ilustrate de mine), iar a treia conține mesaje de la ființe extraterestre.

M-am născut în Marseille, Franța, iar acum locuiesc pe coasta de vest a Irlandei. În calitate de arheolog, mi-am petrecut opt ani din viață lucrând în Egipt. Sunt și druidă, șaman și vindecătoare, precum și artist și muzician. Cu toate că întotdeauna am fost conștientă de abilitățile mele psihice, am și o pregătire științifică (inginer la Institutul Francez de Științe, CNRS), ce m-a ajutat să rămân cu picioarele pe pământ. Întotdeauna am ales să cred doar în experiența mea personală, și niciodată să nu iau de bun orice convingeri sugerate de alții. Cu toate că am crescut într-un context religios, am devenit ateistă la vârsta de zece ani, imediat ce mi-am dat seama că totul putea fi explicat de știință. Sistemele dogmatice nu erau pe gustul meu. De la o vârstă fragedă, am înțeles foarte bine că nimeni nu ar trebui să-mi spună cum să gândesc și ce să cred! Întotdeauna am avut o minte curioasă și deschisă, dar n-am putut să fiu păcălită ușor. Totul constă în a găsi echilibrul potrivit între rațiune și deschiderea mentală.

Am fost răpită de extraterestrii Gray la nouă ani, dar am fost salvată de o altă navă extraterestră formată dintr-un echipaj din lumi diferite, iar unele dintre aceste ființe binevoitoare m-au protejat de atunci.

În decembrie 2019, am decis să încerc hipnoza cuantică în speranța că voi putea să-mi recâștig toate fragmentele lipsă din memorie. În timpul sesiunii de hipnoză, am putut să-mi amintesc toate detaliile și așa mi-a venit ideea de a scrie această carte.

Întotdeauna e nevoie de mult curaj ca să vorbești. Îți deschizi inima și, prin urmare, te pui într-o poziție vulnerabilă; așadar, atunci când ne confruntăm cu sarcasmul și scepticismul, ne doare, ne doare ca o săgeată înfiptă în inimă. Doar tu știi că e adevărat. Tu știi că ai trăit asta, pentru că mintea ta își amintește, corpul tău își amintește, și tu știi pur și simplu... Vreau ca și alți oameni care au suferit de pe urma răpirilor să știe că nu sunt singuri, că pot găsi sprijin și că își pot împărtăși experiențele în grupurile de pe rețelele de socializare cu cei care au trecut prin aceleași lucruri. Pot căuta și ajutorul hipnoterapeuților cu experiență în acest domeniu.

Nu suntem singuri. Acești extraterestri binevoitori au grijă de noi neoboșiți, salvează oameni, luptă pentru protecția noastră, lucrează la năruirea obiectivelor celor întunecați. În ultimul deceniu, mentalitatea din jurul acestor experiențe paranormale a evoluat pe măsură ce oamenii au devenit mai deschiși la a-și dezvălui experiențele datorită rețelelor de socializare și a capacității de a filma și de a posta ușor de pe telefoane. În prezent, informația poate fi accesată instant și distribuită peste tot pe planetă. Chiar și cuvântul „paranormal” pare să fie rafinat progresiv pentru a se potrivi cu noul concept al „normalității”. Tendința de a-i judeca pe ceilalți își pierde din putere, în timp ce însăși noțiunea de normalitate își slăbește limitele, pe măsură ce noi intrăm într-o nouă paradigmă a realității. Nimic nu ne mai șochează. Acum e momentul în care pășim în lumină și vorbim. Deoarece am descoperit că numărul răpirilor este, de fapt, incredibil de mare, nu ne mai temem. Frica este înlocuită de furie și frustrare. Această activitate nedemnă a fost întotdeauna semnificativă, dar diferența este că, acum, avem instrumentele și puterea de a ne exprima. Din ce în ce mai mulți oameni îndrăznesc să vorbească și numărul testimonialelor crește exponențial pe măsură ce frica scade. Bărbații în negru nu mai pot ține pasul!

Majoritatea răpirilor extraterestre sunt experiențe insuportabile, care rămân în memorie ca niște fantasme întreaga viață. Am trăit în frică prea mulți ani, păstrând secvențele unei traume adânc reprimată. Amintiri îngrozitoare și negări profunde au blocat multe aspecte din viața mea, iar eu n-am putut să vorbesc despre asta din diferite motive.

În mare parte din cauza faptului că negam experiența pentru a-mi păstra sănătatea mintală, având un instinct de supraviețuire într-o societate cu mintea îngustă și care îi judecă pe alții. Am încercat din greu să mă conving că asta nu mi se întâmplase niciodată; categoric era de nesuportat dacă într-adevăr se întâmplase! Chiar am încercat să blochez în mintea mea dovezi medicale și fizice, inclusiv contactul fizic cu extraterestrii. Cu toate că... Să-ți acoperi ochii cu mâinile nu face ca monstrul să dispară. E încă acolo, ascuns în umbre, sub patul tău, în spatele draperiilor, la capătul unui coridor întunecat. Și într-o zi, trebuie să te întorci și să-l înfrunți.

În calitate de victime ale răpirilor extraterestriilor, ni se fură părți din memoria noastră, din viețile noastre. Aceștia vin noaptea ca să ne fure cel mai intim bun, să ne încalce toate drepturile, unul câte unul. Ne folosesc pe post de porcușori de Guineea genetici, ne fură materialul reproducător și fluidele, ne marchează precum vitele, ne implantează dispozitive de urmărire și ne lasă să tremurăm de frig de dimineață, având un sentiment oribil că am fost violați, în corpul nostru și în însăși esența sufletului nostru. Ne iau copiii din motive de neînchipuit, fără să-i mai aducă înapoi vreodată. Și guvernele noastre, care ar trebui să-și protejeze cetățenii, cooperează prin oferirea unor baze secrete și prin participarea la cele mai infame schimburi. Ajunge... E destul!

Amintirea...

De când mă știu, am putut să văd entități și fantome, am avut percepții, viziuni, am putut să aud ce alții nu puteau. Am moștenit aceste talente de la bunica maternă, la rândul ei un medium talentat. În loc să aducă entuziasm în viața mea, aceste daruri m-au făcut să fiu un copil solitar. Imediat ce am încercat să le spun colegilor mei de la școală despre aceste abilități speciale, am fost batjocorită și agresată. Am înțeles că eram diferită de ceilalți copii. Îmi amintesc că îmi petreceam nopți întregi uitându-mă la cer până mă cuprindea epuizarea, atrasă ca un magnet de Centura lui Orion și de Pleiade. Ah, Pleiadele... Întotdeauna am simțit o nostalgie profundă, inexplicabilă în inima și în sufletul meu de fiecare dată când priveam un grup de stele de deasupra capului meu. Atât de departe și misterioase, și totuși atât de aproape. Era ceva ce mă fascina, mă hipnotiza și aproape că mă obseda, ca o legătură dincolo de spațiu. De ce? De ce îmi doream să fiu acolo? De ce eram convinsă că cineva, acolo, în această mică și strălucitoare trăsură celestă, se gândea la mine?

Înainte să plece din acest plan al existenței, bunica mea mi-a spus ceva ce am uitat sau pur și simplu am negat. Mi-a spus că, ani întregi, putea să mă audă în pat, noaptea, atât când eram copil, cât și când eram adolescentă, vorbind în șoaptă și rugându-mă cu disperare. Știa că fereastra mea era deschisă dat fiind curentul de aer care trecea pe sub ușă. Mi-a spus că repetam asta constant (mi-a dat fiori), în fiecare... noapte:

*Vino, vino înapoi, te rog și ia-mă cu tine la stele! De ce nu-mi răspunzi?
Mi-e dor de tine! Te rog, vino înapoi, ia-mă acasă!*

Și „visele”... atât de vii, atât de reale... Întotdeauna cu aceleași ființe și, în special, un bărbat blond, înalt, într-un costum albastru strălucitor, cu ochi albaștri ciudați, puțin mai mari decât în mod normal, ce încerca mereu să comunice cu mine. Era nemaipomenit de frumos și radia multă iubire. Ani

Întregi am crezut că era un înger. Fusese în fundalul vieții mele de când eram mică și părea să aibă mare grijă de mine. Întotdeauna m-am simțit atrasă de acest bărbat ciudat și frumos, despre care știam că nu aparține acestei lumi.

În același timp, aveam amintiri traumatizante ce implicau instrumente medicale și creaturi Grey îngrozitoare cu ochi mari negri și sticloși. Da, îmi aminteam și de ei... Scurte reapariții în mijlocul unui coșmar sau chiar și atunci când stăteam pe scaunul dentistului, sfâșiată irațional de groază atunci când turbina dentară se pornea. Zgomotul și forma instrumentelor răsunau în creierul meu, semnalând alarma de pericol, prejudiciu și durere, iar singura cale prin care subconștientul meu îmi permitea să-l las pe dentist să-și facă treaba era să mă conving că nu o să fiu rănită. Ca să fac asta, corpul meu își amintea în mod ciudat... că trebuia să-mi încrucișez picioarele strâns și să-mi țin gleznele apăsate una peste alta ca nimic să nu se poată strecura printre ele. Doar în poziția asta puteam să am încredere. Nu era o reacție normală, bineînțeles, și cu siguranță nu aveam niciun motiv să asociez freza dentistului cu a-mi strânge picioarele. Pe măsură ce capul rotativ zgomotos se apropia de fața mea, viziunea brutală a unor creaturi înspăimântătoare ce țineau instrumente chirurgicale asemănătoare îmi apărea în minte. Dar cu toate că amintirile mi-au fost șterse, sistemul nervos își amintește, în special când protejează corpul de semnalul de pericol sau de durere.

Cea mai timpurie amintire legată de răpirile extraterestrelor e din perioada în care eram un copil mic. Într-o seară, în timp ce bunica îmi citea povești, m-a lovit viziunea unui bărbat mic Grey, cu un cap mare chel și ochi mari negri, ce ieșea din peretele din spatele ei. Pe când am izbucnit în lacrimi, el a dispărut, având pe chip o expresie de părere de rău.

Mai târziu în acea noapte, când toată lumea dormea, m-am trezit îngrozită. Corpul meu era ridicat în aer de o forță invizibilă.

Am fost îngrozită, plutind deasupra patului, fără să pot să scot vreun cuvânt, corpul meu mic fiind amortit și paralizat. Apoi, o lumină orbitoare a apărut în cameră și următorul lucru pe care mi-l amintesc e că se făcuse dimineață. Cădeam pe spate în pat și am auzit-o pe bunica urcând scările din cauza plânsurilor mele. Lipsea foarte mult timp! Ce se întâmplase între momentul în care am fost ridicată din patul meu și momentul în care m-am întors, de dimineață? A fost terifiant. La vremea respectivă, nu puteam să mă exprim prin cuvinte, iar această experiență nefericită a căzut în tărâmurile negării inconștiente.

Toată viața am ținut evidența experiențelor mele într-o agendă secretă, însoțite de desenele mele. Recent, mi-am descoperit și cartea de sănătate de când eram mică (pe vremuri nu era nimic computerizat). Conține notițe scrise și este ștampilată de medicul de familie chiar în data exactă în care

îmi amintesc că a avut loc următoarea răpire. Aceasta a fost marea traumă misterioasă care mi-a dirijat viața într-o nouă dimensiune:

Iunie 1979. Aveam nouă ani. Eu, bunica și sora mea mai mică admiram luna de la fereastra dormitorului meu, când am fost surprinse de imaginea unui OZN plutind pe deasupra clădirilor învecinate, apropiindu-se foarte mult de noi. Avea o formă discoidală, cu o ușoară umflătură dedesubt și un dom deasupra și strălucea într-o lumină portocalie intensă. Aveam senzația intensă că se uita la noi, deși nu puteam să ne explicăm de ce. Cu toate că mi se părea incredibil de frumos și fermecător, habar n-aveam ce

CUPRINS

Mulțumiri	7
PARTEA I - POVESTEA MEA	11
Introducere	13
Amintirea... ..	16
Regăsirea	42
PARTEA A II-A - RASELE DE EXTRATEREȘTRI	79
Introducere	81
Rasele de extraterestri	84
Greys	307
Hibrizi și alte specii	311
Contactul din 1954	313
Tratatul Greada	313
Grupuri extraterestre	315
Baze subacvatice	328
PARTEA A III-A - MESAJELE	329
Harta stelară a civilizațiilor extraterestre	331
Navigația navei spațiale	346
Sângele extraterestru	349
Păstrează-ți speranța	351
Alianțe pământene	353

lubește-ți dușmanul	354
Trezirea / Haos și confuzie	355
Ashtar	356
Virusul fricii	357
Religia extraterestrilor / Pământenii în spațiu	359
Despre răpirile malefice	360
Despre răpirile binevoitoare	361
Un secret	362
Strângeți-vă mizeriile	363
Creaturi eterice	364
Cheia victoriei	365
Mâncare	365
Respectați solul care vă susține	366
Învățarea	367
Suntem frați	368
Bunul-simt	369
Uniți-vă	369
Portaluri	369
Iubirea	370
Acasă	372
Sursa / Ce rămâne	373
O viziune	373
Recipientul luminii	375
Darul de la stele	385

Rasele de extraterestri, constelațiile și locurile în ordine alfabetică	393
--	-----